

PETROSÉNY és VIDÉKE

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI és VEGYES TARTALMU HETILAP. — MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP REGGEL.

A lap előfizetési ára:

Egy negyedévre	1 frt	Egészévre	4 fr
Félévre	2 „	Egyes szám ára	10 kr

Felétős szerkesztő:

ZÁDORY KÁROLY.

Laptulajdonos:

FIGULI ANTAL.

A lap szellemi részét illető közlemények a „Petrosény és Vidéke” szerkesztőségéhez; az előfizetések pedig a kiadóhivatalhoz czimzendők. — Hirdetések, valamint nyilttéri közlemények mérsékelt áron számíttatnak.

Petrosény építkezése.

A modern társadalmi életnek leg-szerűbb kifejezői a lakások. A házak-ról közszé-
gési építkezésekről, biztos követ-
keztetést vonhatni az egész község általá-
nos műveltségére rendszeretetére sőt va-
gyoni viszonyaira is.

Petrosény egy népes vidéknek köz-
pontja s főhelye minden tekintetben. Meg-
felelőleg vannak építve a lakházak is leg-
nagyobb részben, ámde az a rendszerte-
lenség s szembeszökő szabálytalanság, mely
e tekintetben mutatkozik; megköveteli, hogy
erre a kérdésre felhívjuk a figyelmet.

Közzismert tény, hogy Petrosény az
utóbbi negyed század alatt épült, tehát oly
időben midőn a lakházak építésénél a szé-
pészeti, közlekedési, közegészségi s egyéb
köztekintetek szemelött tartása hatósági
ellenőrzés tárgyát képezte. És még is mit
tapasztalunk? Azt, hogy ezek a köztekin-
tetek ma is figyelmen kívül hagyatnak.
Nézzük a szabályozási vonalat a mellék
utczákon; avagy létezik e egyáltalán épi-
tési és utczavonal? Vagy ha igen, gya-
korlatlik e felügyelet, ellenőrzés, hogy

az legyen a mérvadó az építkezéseknél?
Nem!

De ki is ügyeljen fel? A jegyző nem
szakember, attól nem lehet követelni, hogy
mérnök, hogy építész is legyen; a felettes
hatóság pedig nem is avatkozhatik a köz-
ség ezen legsajátabb belügyébe s külö-
ben sincsen úgy szervezve, hogy esetről
esetre ellenőrizhetné, miszerint az utczá-
szabályozási vonal szemelött tartásával a
köztekinteteknek megfelelőleg fogyanatosittatik
e az építkezés. Ehhez építész szakértő kell.

És mert így áll a dolog, most, mi-
dőn Petrosény — legalább papíron —
nagy községgé szervezkedett, nem térhet
ki a helyi viszonyoknak megfelelő építési
szabályrendelet alkotása és szabatos épi-
tésitervezajz készítése elől. Mert az
nem tűrhető, hogy a háztulajdonosok az
utczavonal felől úgy keritkezzenek ahogy
nekik jól esik, hogy az egy utczavonalba
eső házak egyike véggel építtessék a má-
sik oldalának, szóval, hogy semmi rend-
szer se legyen a belterületi építkezéseknél.

Nem akarunk konkrét eseteket fel-
sorolni, mert annyi a szembeszökő esetek

száma, hogy a megbotránkozás érzetét
nem akarjuk fokozni.

A felvetett kérdéssel kapcsolatos a
járda készítés és a vízlevezetés ügye, te-
hát összhangzóan rendezendő.

Azra sínesen szükség, hogy ezt bő-
vebben indokoljuk.

Számot kell vetni a község korlátolt
anyagi erejével az igaz, de hiszen mindez
nem ró a községre több terhet, mint a
mennyi költséget a járdákra és vízleveze-
tésre fordít. Csak czélirányosan s prak-
tikus rendszer szerint kell ezen művelete-
ket létesíteni.

Kevés érdeklődéssel és jó akarattal
a közmegbotránkozás tárgyát képező érin-
tett bajokon a községi képviselőtestület
igen könnyen segíthetne.

Minden nagyközségben kell lenni épi-
tési s közegészségi bizottságnak ezek, fela-
data a véleményezés s így a kezdeménye-
zés is a hozzájuk utalt ügyekben. Hogy
ezek a bizottságok szervezve vannak e s
ki azoknak az elnöke; azt nem puhatol-
hattuk ki, de az tény, hogy működésük
ismeretlen.

PETROSÉNY és VIDEKE TÁRCZAJA.

Sűrű setét . . .

Sűrű setét éj borong felettem . . .
Jaj! Istenem de sokat szenvedtem!
Igaz szívből, lángolón szerezni —
És azután feledni . . . feledni! . . .

Zug a vihar, üvölt a fergeteg . . .
Árva szívem szakadj meg, szakadj meg!
Ne dobogj úgy — ne epedj — hiába!
— A világnak nincsen több leánya!

Ne tudd . . .

Ne tudd, ne tudd — szöke kislány —
Ne tudd meg a bánatom,
Hogy elveszett üdvösségem.
Éjjel nappal siratom.

Ne tudd meg azt — minek tudnád? —
Mi voltál Te énnekem? . . .
— Élő ábránd, égi való,
Szívem, lelkem, életem . . .

Óh ne tudj Te a viharról.
A mely dulta szívemet!
S a esalódás gyilkos mérget
Bár Te szerzed — ne tudd meg. —

Ne tudd . . . de oh nem féltetek!
Vajh! a nap mit bánja azt,
Hogy egy árva, ifju plántát
Hő lángjával elhervaszt! . . .

D. Nagy Sándor.

—*—

Dühös vagyok.

Keserves gondba merülve ögylegtem a
piacz tája felé. Egy gondolat bántott engem is
csak; hogy vajjon milyen módozatok közt fo-
gok én hét kis krajczárból egy csomó hónapos
retket, egy kiflit és három kabátgombot össze-
vásárolni. Mert hiába, akárhogy forgatjuk is a
dolgot, csak nem nevezhetem én magamat va-
gyonos osztálynak!

Képemből kivetkőzve, dühösen elmélke-
dém a ferde szociális állapotok felett, midőn
örömtől ragyogó arczal lendül elém egy soha
nem látott úri ember, emigyen szolván:

— Áhá, szabad kénem becses nevét!

— Hát hiszen szabadni szabad. — de

szabad tudnom, miért?

— Ugy-e bár Töklinez Gerő úrhoz van
szerencsém?

— Utóvégre hát az volnék, de biz ennél
nagyobb szerencsét is láttam én már.

— Igazán nagyon örvendek, és bocsána-
tot kérek, hogy me . . . szolt ő.

— Ühüm — morogtam én.

— Méltóztassék megengedni, hogy . . .

mondá ő.

— Kérem, a mint jól esik — duruzsol-
tam én.

— Hát a kedves feleségének, hogy tet-
szik lenni.

— Az enyéém!? — szólék nagy képet
vágva. Azt bizony, nem tudom, hogy egyáltalá-
ban tetszik-e neki lenni is.

— Üzenetet és tiszteletet hoztam neki
Csipkéné ömagyságától!

— Hát hiszen én nem bánom, ha már
úgy van!

— Azok a kis hunczut gyerekek?! Ugye
bár nagyok már?

— Azám! — mondam. Én ugyan nem
tudok rólu, de ha már ő jobban tudja.

— Samunak mikor tetszett levelet írni?

— Biz én nem igen írtam, mert az idén
nagyon gyengén fizetett a káposzta termés —
így . . . Ennél a képtelen lóditásnál aztán nyeltem
egy akkorát, mint a néhai Jónás czápája.
Az én ismeretlen ismerősöm pedig olyan ér-
telmetlen képet öltött magára, mint egy fiatal
görögdiunye.

Az évváró vizsgák.

A lefolyt hetet a jövő reményeinek a szülők örömeinek szentelte a közérdeklődés. Az 1897/8. tanév zárultával az elemi iskolákban megtartott vizsgákról általánosságban elmondhatjuk, hogy várokozson felül jól sikerültek. A lehetőség részletes tudósításunk a következő:

Az *állami népiskola*. I. osztályba beiratkozott 106 tanuló s ezek közül kitűnő 21, jeles 19, jó 33, elégséges 9, elégtelen 17 és kimaradt 7. Ezen eredmény is igazolja, hogy Fekete József osztály tanító ennyi gyermekkel minden tekintetben dicséretes eredményt ért el. A gyermekek fegyelmezettsége, meglepő haladása s ügyessége a buzgó és hivatása magaslatán álló tanító érdemét dicsérik.

A II. osztály tanulóiról és tanítója Héjas Józsefnéről ugyan ezen bírálatot erősíti meg a közeliismerés. Héjasné évközben vette át az osztály vezetését s az a minden tekintetben kiváló eredmény, melynek a helyi tanhatóság képviselője kifejezést adott, méltó tolmácsolása volt a közeliismerésnek. A beiratkozott 53 tanuló közül 4 kitűnő, 11 jeles, 13 jó, 9 elégséges 4 elégtelen osztályzatot nyert s 12 kimaradt.

A III. osztály 69 növendéke közül 5 jeles 21 jó, 6 elégséges s 26 elégtelen osztályzatra találhatott érdemesnek s 11 pedig évközben kimaradt. Tóth Julia osztálytanítónőnek a gyermekek értelmének ezéltudatos fejlesztésére fordított fáradozása a zárvizsgán is beigazolást nyert.

A IV. osztály 60 növendéke közül 4 kitűnő, 8 jeles, 14 jó, 16 elégséges, 6 elégtelen osztályzatot érdemelt, 1 meghalt s 11 kimaradt. Minden tantárgyból meglepő ügyesen feleltek a gyermekek, de különösen feltűnést kellettek az értelmes, folyékony és helyesen hangsúlyozott olvasással s az a megérdemelt elismerés, mely a szülők és az érdeklődők, nem különben a tanhatóság részéről megnyilatkozott; ékesen szóló biznysága annak, hogy Vigh Nándor osztálytanító rátermettséggel s nemes ambícióval párosult szakképzettséggel teljesítette nehéz, de szép feladatát.

A szünet kitöltésére közben sóhajtottunk mindakettőn akkorát, hogy kitelt volna belőle egy tavaszi szerelmes vers.

— Hej, bizony sok minden történt azóta, hogy eltelt szett jönni hazulról. — Igazán sajnálom, hogy az esküvőjére nem mehettém el, de épen akkor osztályoztuk a vizet.

— Az bizony keserves multság — mondam elálmékvadva és egyúttal én vettem át a főmst nevezett arezot, — még diszesebb kiállításban. Mert láttam és hallottam én már sokféle osztályozást, de vizosztályozást — szárazat egy ellen — hogy egész nemzetségem se pipált még soha. Hiszen osztályozzák az ásványokat, a kukoricázást, a diákokat, meg a négerfajokat is. De vizet osztályozni! Na az már olyasféle lehet, mint az uborkatorta, vagy az ócska menyország.

Megbeszéljük azután az összes rokonság ügyeit-bajait. Hogy Pistának milyen jó dolga van; meg hogy Pepi néninek most kilenc maecskája van stb. Igaz ugyan, hogy én mindezekről annyit se tudtam, mint egy bolond csiga, de hát — úsztam az árral. Az árral úszni mégis csak kellemesebb, mintha az ár úsznék én velem.

A hosszas örvendezésnek aztán mégis csak az lett a vége, hogy az én ismerősöm

Az V. osztályba járt 30 tanuló, kék közül 1 kitűnő, 6 jeles, 10 jó, 8 elégséges és 1 elégtelen osztályzatot nyert s 4 kimaradt. A VI. osztály 14 növendéke közül 3 jeles, 4 jó, s 1 elégséges osztályzatra érdemesítették, 5 pedig kimaradt. Ezen két elemi osztályt Nagy Miklós vezette, aki az igazgatói teherfeendők mellett hetenként 40 órát munkálkodott növendékeinek szellemi kiképzésén. Fáradozásának eredménye elvitázhatatlan, de az értelmesen s kifogástalan hanglejtéssel elszavalt szép költemények előadása azt bizonyítja, hogy tanítványai nem csak megértik, hanem átérzik a fenséges, leginkább hazafias költői műremekeket.

A kiállításba álló női kézi munkakért különösen az anyák és a hölgyek részéről megérdemelt dicséretben részesült mind a két kézi munkatanítónő.

Az istmétől iskolába járt 20 tanuló közül 7 jeles, 6 jó és 2 elégséges osztályzatot nyert s 5 kimaradt. Héjas Józsefné tanította az ismételőket is és pedig minden tekintetben a legnagyobb elismerést érdemlő sikerrel.

Az ének produkciók igazán meglepők voltak. Két, három hangon oly szabatosan és praecizitással énekeltek a gyermekek, hogy a tanító, Fekete József tekintetben is elismert kiváló érdeme eléggé nem dicsérhető. De elismerést érdemel a torna tanítást is, mert az a példás fegyelmezettség, mely a gyönyörködtető tornavizsgán észlelhető volt azt bizonyítja, hogy a gyermek igaz rágaszkodással vannak hozzá.

A *bányatársulati elemi iskolában* a gyermekek igen szép bizonyítékot adtak előhaladásuknak s Bruckner Frigyes tanító általánosan méltányolt buzgalma és szakképzettsége a tanítás minden ágában dicséretesen érvényesült.

A *Szt. Ferenczrendi* növények zárdá iskolájának eddig meglepő önkiváló sikerét konstátálhatjuk, de mert e hó 17-én d. e. 9 órakor lesz a zenevizsga és 28-an d. e. 9 órakor a hazafias ünnepély, részletes ismertetést jövő számunkban adunk s most közülük:

A *nemzeti ünnepély műsora*. 1. Szélmalom a pusztán, Szadofszky Zsófia és Zsuzsanna. 2. Hymnus: „Isten áld meg a magyart!” 3. Hazafias költemények, szavalják: Liszta Károly,

Fitz Égon és Popovics Rezső, 4. Menuet, Mozarttól, hegedűn, zongorán és zongorán: Pelger Phoska, Rozelnál Anna és Ida, Huth Miezi, Daniel Stefánia, Gressli Vilma és Szadofszky Zsuzsanna. 5. Hazafias költemények, szavalják: Kreffly Aranka, Tribusz Klára, Schulek Márta, Steinberg Olga, Kolm Irén, Polgár Ella és Balló Ilona. 6. Tánbergiöckeken, J. E. Heienfelder-től, zongorán: Braun Anna és Gross Margit. 7. Induló, zongorán: Daniel Stefánia, Huth Miezi és Gressli Vilma. 8. „A magyar,” szavalják: Andreics Jenő, Schulek Béla és Janza Piusz. 9. Hazánk kincsei, éneklő: Eder Adél, Ehrenberg Zseni, Pelger Ilka, Rotter Mariska, Pelger Vilma, Kekel Emma, Kreffly Irén, Wagner Szidi, Stanka Ilonka és Rozelnál Ida. 10. Magyar induló, zongorán: Szadofszky Paula és Rotter Mariska. 11. Ki volt nagyobb? szavalja: Herz Sándor. 12. Egészen a szívből, zongorán: Huth Miezi és Daniel Stefánia. 13. Ki volt a legjobb? szavalja: Fuchs Matild. 14. Eljen a lelkem! dal. 15. Üdvözlét hazámhoz, eszardás zongorán: Pelger Viroka és Szadofszky Zsófia. 16. „Magyar nyelv,” szavalja: Nyuli Róza. 17. Királyhymnus, Liszt Ferencztől.

ÜJ DON S Á G O K.

Kantor bemutatkozás volt múlt vasárnap a római, kath. templomban. Gáll Sándor székesvári udvarhelyi kantor énekelte, hatalmas és terjedelmes bariton hangjával általános feltűnést kelte. Behatóbb bírálatot azon időre tartjuk fenn, midőn a bemutatkozások véget érnek. Megjegyezzük, hogy e hó 29-én, Péter Pálnappán a sepi-szent-györgyi kantor fog a templomban énekelni. Az éneklőt július elején megfogja választani az egyháztanács annál is inkább, mert Papp Márton e hó 22-én végleg elköltöztött innen s mincén kath. kantor.

— A helybeli gymnásium javára f. hó 26-án, vasárnap a Casino kert-helyiségében rendezendő nyári táncmultság igen látogatott és kedélyesnek ígérkezik. A zenét a bányatársulat kitűnő zenekara szolgáltatja. Kezdete d. u. 4 órakor, kedvezőtlen idő esetén este 8

Folytatolagosan pedig elkezdtem szabadkozni, hogy én egyáltalában nem érek magamban hivatást arra, hogy savanyú vízzel kereskedjem; hogy nem is szoktam vizet inni, annál kevesebbé borvizet. Azt még nem is említettem, hogy bizony csak hét krajczárt tudna nálam konstátálni még a finanszírozás is.

Az én állítólagos ismerősöm azonban nem tágitott. Már olyan dühös voltam, hogy majdnem tetleges argumentumokra vetemedtem. Rövid benső tanácskozás után kimondtam, illetőleg elhatároztam, hogy egy lakónikus rövidségű pofonnal fölbontom a barátságot, — de az ügy szerencsére enyhébb fordulatot vett.

Az ásványvizet úr látván a borvizhez méltatlan szerény anyagi körülményeimet, az ogek urára kéri, hogy régi barátságunk és ismerettségünkön kifolyólag legalább azt engedjem meg, hogy a nevemben reklám-nyilatkozatot írhasson.

Üsse kő, gondolom. Csakhogy megszabadulhassak tőle: azzal ugyan nem sokra fog menni.

— Am te lásd — szólék Pilátussal és nagy lelki megnyugvással.

Arezom kiderült, mint menköhullás után a magos ég. A haragtól talpra állt hajszálaim visszahúzódva, újból rendes mederbe tértek s mint a regényekben mondják: ruganyos léptek-

borvizben úszik. Ahán, gondolám, hiszen most már értem a vizosztályozást is, de sokkal örvendesebb volna rám és ő reá nézve is, ha csak borban úsztózt volna. Ennek a gondolatnak kifejezést is adtam eleven szavakban, de az eszme nem talált élénk helyeslésre.

Egy félóra lassú lepergése alatt azután megtudtam, hogy a saját borvizük holmi királyi méltóságot is visel — saját körében. Hogy minden föltalált és ezután föltalálendő betegségnek kiméletlen ellensége. Hallottam emlegetni gyomorbaajt, veszettséget, tüdőgyulladást, fejfájást, közhányt, tyúkszemét, eszüt, kergeséget és ezerféle izmust. Mindezeket pedig — már t. i. az ásványvizet — én leszállított áron fogom kapni.

— Igazán módfelett örvendek — szólék nyájasan — de leszállított Áron urat, legnagyobb sajnálatomra, nem ismerem, hanem Shakspeare Mihályról már hallottam!

Itt azután vállvetett támogatással egy kedélyes, kitérő epizódot rököntöztünk. Síralmas elmékedést tartottunk afelett, hogy — ugyan kis Jezuskám — milyen furesa is lenne az, ha Jokai Mór például Jokai Dömének, vagy Petőfi Petőfi Mártonnak hívnák. Avagy milyen világ lett volna akkor, ha Amerikát véletlenül Kolumbus Eleknek tetszett volna fölfedezni.

órakor. — Belepti-díj: Személyjegy 1 frt., Családjegy 1 frt. 50 kr.

— Az ág hitv. ev. tanulók nyilvános valóság vizsgálja. f. hó 29-én — szerdán — d. u. 2 1/2—4 óráig, az ev. templomban fog megtartatni, melyre, és az utána, az öv. Ridvalné-féle — az az Tufte József vendéglős — kerti helyiségében a bányatársulati zanekar közreműködésével rendezendő gyermek mulatságára, az érdeklődők szívesen meghívhatnak.

— Vízbeűlt munkás. F. hó 22-én d. e. 11 óra tájt a „Tája”-pataki víz-duzzasztónál 5 munkás a rönkökre ment, s azok ez által megindulva az 5 ember a vízbe esett s közülök nagy-nehezen négy kimenekült, de egyik, Grécsa Lázár a rönkök által összenyomva, a vízbe űült. Hogy ez ügyben kit terhel a felelősség a hív. vizsgálat fogja kinyomozni.

— A petrillai gyilkosság. Legutóbbi számunkban említettük, hogy Diáné Györgye (Gyáde) petrillai lakos belső elvérzés folytán meghalt s Birén Dumitru és Györgyét a vizsgálóbíró lefolyoztatta. A vizsgálói befejezetven az ügyiratok indítvány tétel végett áttértek a kir. ügyész-éhez. Beigazolt tény az, hogy Diáné Györgye az együtt gazdálkodó és lakó sógorainak, Birén Dumitru és Györgyenek lakásán folyton erőszakoskodott, ezeket többször meglopja s bár erőteljes, egészséges ember volt, soha sem dolgozott, de követelte, hogy őt tarták ruházzák és ha megtagadták, s ha kintasították azzal fenyegette őket, hogy megöli az egész családot. Volt is okuk ettől tartani, azért ügykezték tőle szabadalni, de, hogy szándékosan ölték volna meg, az a már befejezett vizsgálat során beigazolást nem nyert.

— A vonat által elgázolt gyermekekről említett tettünk lapunk legutóbbi számában s jeleztük, hogy a 3 éves kis fiú átrohagzott a Lúpenyből kiindult vonat, de a gyermek a sínek és kerekek között életben maradt, bár sérülést szenvedett. F. hó 24-én Rozgonyi Viktor vizsgáló bíró, Nagy Lajos kir. ügyész a halálukára megállapításra végett elrendelt hullabonecolásra kiszálltak a helyszínre s az orvossal együtt s Dán Lázár (Mayer) parosnyi lakos kis gyermekének halláját nem bonecolták fel,

kel távozva siettem a — retekvásárra. Előzőleg természetesen, érzékeny és szívesen búcsút vetünk egymástól. Zsobre raktam a kezemet és vele annyi halálközlést, köszönetet, hogy még utólagosan is szeretnék süketnek szólni.

Ilyetén dolgok után, nem sok idő múlva, a mikor még élénk emlékezetemben tévelygett az ásványvízes esemény, majdnem az összes napilapok s a vidéki sajtó tekintélyes része egy ezimeres alávaló, hazug nyilatkozatot közölt az én nevem alatt.

Nem tanácsolom, hogy valaki szóba álljon velem mostanában, mert nem állok jól, hogy idéző ezüdelát nem kapok a bíróaságtól.

Majdnem veszedelmes összeköttetésbe jöttem a gutával, mikor olvastam a felőles betűkkel nyomtatott hirdetést és köszönő nyilatkozatot.

Valami Vászón-alfelkilenzi hallatlan, esodálatos gyógyerejű ásványvizet magasztalt. Több száz köszönő nyilatkozat!! Első helyen az én nevemmel, a melyik így hangzott:

„Szükségese nek tartom itt is kifejezni a legmélyebb hálátelt őszinte köszönetemet — már a szenvedő emberiség érdekében is — a vászón-alfelkilenzi esoda-gyógyforrás vezérintézőségé-

ment a gyermek él és sérülése sem mutatkozik életveszélyesnek.

— A vetések állása. A közgazdasági tevékenységnek nálunk a szén és fa-termelés képezi azt az ágát, mely a megélhetést főképpen biztosítja. De az ország gabona termése mélyrehatóan érintvén érdekeinket, a vetések állása iránt közönyösek nem lehetünk. Most, midőn az aratás ideje elérkezett, örömmel konstatálunk, hogy a kilátások megígérték. Ezzel enged következtetni azon tény is, hogy a liszt napról napra olcsóbb. A vetések állása s a termés kilátás az ami, a közérdeklődést most mindennek felett abszorbeálja. Napról napra lesik az ország egyes részeiből való híradásokat a netalán történi elleni csapásokról s minden legesekélyebb híreiske általános figyelembe részesül. A mai napig meglehetősen kevés kellemetlen hír érkezett, a miort gazdáink méltán hálálkodnak a természet jószágának. A legutóbbi esőzést szép meleg napok váltották fel, melyek megízíthetetlen jó hatással vannak a gabonaszem fejlődésére. Ha így folytatódik a fejlődés és valamely nagy kedvező csapás közbe nem jön, úgy minden tekintetben kielégítő lesz az eredmény. A gazda sorsa annyi kiszámíthatatlan tényezőnek van alávetve, hogy most, az aratás küszöbén éppenséggel nem lehet megbízható becslést adni a termés mennyiségi sikeréről: ha azonban normális marad a fejlődés úgy alighanem beüt a szakköröknek az a hozavetés, mely most már 34 millió métermázsányi búzatermest remél, a mi kerekén 11 millióval volna több a tavalyi mennyiségnél. A rozs és a zab a múlt évi kvantum körül fognak mozogni, kukoriczából s árpaiból azonban jelentékenyen jobb termésre számíthatunk.

— Reggeli Újság. Ez a címze annak a Budapesti naponként 80.000 példányban megjelenő politikai lapnak, a melyet a vidéki olvasónak havonként 50 krajczárért küld meg a „Reggeli Újság” kiadóhivatala (Budapest, József körút 19). A „Reggeli Újság” azért olyan olcsó, mert példányszámok mennyisége ezt lehetővé teszi. Akia a „Reggeli Újság”-ra havonként 50 krral, vagy negyedévenként 1 frt 50 krral előfizet, vagyis megtéríti a posta- és szétküldési költségeket,

nek, hogy engemet, mondhatni az életnek újból visszaadott és legmélyebben ajánlható esodavizével — már rövides használat után — a nagymérvű veszteségi rohamoktól, a közvényes fájdalmaktól, a kezdődő tyúkszem koraságtól és a nyöszörgősibántalmaktól megszabadított. Ezer köszönet és hála!

— És ez alatt a nyilatkozat alatt szinte vakítóan szembetűnő betűkkel ott áll az én nevem!

— Hogy én esodavizet ittam?! Hogy én veszteségi rohamokkal egybekötött közvényes fájdalmakban nyöszörgöttem?! Ennyi be-tettségét még a Rókus kórházban is bajos volna összehasonlítani!

— Ez hallatlan! . . . Ez borzasztó! Ez vért. — bieskát, vasvillát, ágyút kíván!

Nem bánom ha Illavára helyeznek is át, de hogy én azt az átkozott borvizet vigézet előállított és összemorzsolom, az olyan bizonyos, mint „Mi atyánk” végén az Amen.

— u. f. —

hetenként ingyen mellékletül megkapja a „Magyar Nép” című képes lapot is. A hírlapkiadás terén ilyen recordot még egyetlen újság sem tudott elérni, sem a mi a naponként megjelenő példányok számát, sem a mi a lap olcsóságát illeti. Azért figyelmeztetjük az olvasó közönséget a „Reggeli Újság”-ra amely megrendelhető a kiadóhivatalban, Budapest, VIII., József-körút 19. Mutatványszámot bárkinél készséggel küldenek.

A f. hó 25-iki zápor annyira megrongálta Baniczán a vasuti töltést, hogy a közlekedés 26-ig szünetelt.

Ároniádák.

A lemondás folytán türesedésbe jött róm. kath. kántori állásra meghirdetett a pályázat s készpénz fizetésül 500, esetleg 600 frt. van megajánlva. Hozzávéve a stólaris illetményeket, elég tisztességes javadalmazás. Érdeklődnek is iránta a kántor urak. Egyik pályázni ohajtó levélben mutatta be magát tudatván, hogy erőteljes, kellemes bariton hangja van s énekkel F-ig, esetleg G-ig. Nem tudják most már kiokoskodni, hogy hát voltaképpen milyen magasan tud énekelni. Podig világos: 500 frtért énekel F-ig; 600 frtért pedig felviszi G-ig.

Azt hallom, hogy nem lesz együttes próba-ének. De kár. Én nagyon szeretem a kántorfuttatást.

Rájöttem a napokban egy újabb vigézfurfangra. Egy liqueurban utazó stórich beállt az üzletbe, a honnan már kiutasították s bemutat egy elegánsan öltözött urat, mint a szeszgyár tulajdonosát. Megillető előzékenységgel fogadja a gyárost az üzlettulajdonos, kinél megrendelést is tesz. A furfangos utazó, egy ezet-szesz és kocsi-kenőcsben utazó kollegáját avagyiroztatta princípálissává s ily uton befurakodott oda, a honnan kiutasították, sőt megrendelést is esikart ki.

A napokban egy veszettkutya barangolt az utcán. Mint foglalkozás nélküli esavargót kiutasítottam; de mert a külterületen egy bárányt megölt s több kutyát megmárt; — agyon lövettetett.

A kis nebulóknak meleg napjaik voltak a héten. Az évszáz vizsgákon izzadtak.

Egyik osztályban felhívja a tanító a fiút: „No Pista, mondj te egy verset.”

„Az enyémet már elmondta Feri.” — volt a fiú indignantó válasza

Nem Petrosényben volt, de megtörtént a következő eset:

Észrevette a tanhatóság képviselője, hogy a gyermekeknek ki van osztva a szerepük. Jól is feleltek mindannyian. Feladja a kérdést a tanító a természetrajzból:

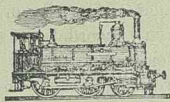
„Beszélj te Józsi az emberről.”

A mellette való fiú feleljen erre a kérdésre: — mondá az elnök közbe vágva.

A másik fiú, akinek a rókaról kellett volna felelni, egy ideig hebegett: „Az ember, . . . Az ember, . . . Igen rayasz állat, a tilalmasba gyakran beoson, különben atyafiságos a kutyával.

Térszűke miatt ismét bennem rekedt sok elmondani való, de a jövő számban kirukkolok minden

Áron.

VASUTI MENETREND.

Petrosényből indul Piski felé:
éjjel 12⁰³, reggel 7¹⁴, d. e. 11⁴⁶, d. u. 5⁰⁸, s
Piskire érkezik: reggel 4²⁵, d. e. 11⁴⁷, d. u.
3⁴⁵, este 8²⁹.

Piskiről indul Arad Budapest felé:
d. u. 4¹, este 10³⁵, (Aradaig) reggel 5⁰⁸*, reg-
gel 6⁰⁵, d. u. 1⁰⁰*, s Budapestre érkezik: reg-
gel 6¹⁰, d. u. 1¹⁰*, este 7²⁰, este 9⁴⁰*.

Piskiről indul Vajda-Hunyad felé:
reggel 6¹⁵, d. e. 11⁵³, d. u. 4²⁵, este 10²⁸.

Vajda-Hunyadról Piski felé:
reggel 4⁴⁸, d. e. 10²⁵, d. u. 2⁵⁵, este 8³⁴.

Piskiről indul Tövis felé:
d. u. 3¹³, (Gyula-Fehérvárig) este 9²⁴, este 10¹⁹*,
reggel 5⁴⁶, d. e. 11¹¹.

Tövisről indul Kolozsvár felé:
d. u. 1⁵⁵, este 8⁰⁶*, éjjel 1¹⁷, reggel 3³⁸, 3³³*
(közvetlen Budapestre.)

Petrosényből indul Lupény felé:
reggel 5¹⁴, d. e. 10²⁰, d. u. 4¹².

Lupényből indul Petrosény felé:
este 7¹⁵, reggel 7⁵⁰, d. u. 3²¹ s Petro-
sénybe érkezik este 8⁴⁰, d. e. 9¹⁵, d. u. 4⁵⁴.

Piskiről indul Petrosény felé:
reggel 6¹⁰, d. e. 11⁴⁸, d. u. 4⁰⁰, éjjel 11⁰⁰
Petrosénybe érkezik d. e. 9⁵⁵, d. u. 3⁵⁷,
este 8⁴⁷, reggel 4³⁰.

A *-gal jelöltek gyorsvonatok.

Női ruha készítés.

Petrosény és vidéke mélyen tisztelt
urhölgyeinek van szreencsém nagybecsű
tudomására hozni, hogy Petrosényben a
Baresay házban

varrodát

nyitottam s a legújabb divat szerint és a
legfokozottabb igényeknek megfelelőleg s
a legjutányosabb áron készítek a női ruha-
készítés körébe vágó minden néven nevez-
hető ruhákat.

Midőn a m. t. urhölgyeket pontos és
izléses kiszolgálásról biztosítom, legfőbb
törekvésemnek ismerem a becses pártolást
kiérdemelni.

Kiváló tisztelettel:

Schwarz Stefánia.

Házbérleti hirdetmény.

Aninosza leg-
élénkebb forgalmu
pontján, üzleti czé-
lokra kiválóan al-
kalmas házamat a-
zonnal bérbeadom.

Bővebb felvilá-
gosítással szolgál-
lok petrosényi la-
kásomon:

Özv. Negrini Károlyné.

MALAGA SZÖLLŐ, DATOLYA, FIUMEI CSOKOLÁDÉ.

ARANY.

JAVA-, CUBA-,

GYÖNGY-, MOCCA,

FEHÉR- CUBA, PORTORICO

kávék

CZUKOR, RIZS, LISZT,

GYERTYA, SZAPPAN,

RUM, THEA, LIKÖRÖK,

PALAGZK-BOROK és MINDENFÉLE

VASÁRUK

LEGJOBB MINŐSÉGBEN és LEGOLCSÓBBAN

PONTOS, FIGYELMES KISZOLGÁLÁS MELLETT BESZEREZHEŐK:

JAKABFI REZSŐ

fűszer- és vásárú üzletében.

KOSZORÚS FÜGE, MOGYORÓ, NARANCS.

Nyomatott Figuli Antal gyorsajtóján.